

Trăiască a 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 491

Joi 6 noiembrie 1958

4 pagini 25 bani

MAREA SĂRBĂTOARE

Se implinesc 41 de ani de la înlăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cea mai adîncă și mai grandioasă transformare socială din istoria omenirii.

Acum 41 de ani, Rusia se afla în pragul unei mari catastrofe. Sîcbită în urma războiului imperialist, ea își avea economia complet ruinată, în timp ce masele muncitoare de pe întreg cuprinsul țării se afundau în mizerie. Politica trădătoare a burgheziei și moșterilor urmărea cu cinism să transforme Rusia într-o colonie a marilor puteri capitaliste din Occident. În aceste condiții, singurul partid care a acționat cu hotărîre, cu o forță revoluționară nemaiîntîlnită, în slujba cauzei clasei muncitoare și a țării răzîmîi muncitoare, în sensul aspirațiilor întregului popor, a fost Partidul Comunist, partidul proletarului. Călăuzit în toate acțiunile sale de învățătura marilor dascăli Marx, Engels și Lenin, partidul bolșevic a ridicat masele muncitoare la luptă, organizându-le și conducându-le în fruntea revoluției. Sub conducerea Partidului Comunist, în fruntea căruia a stat Lenin, proletariatul din Rusia în alianță cu țărăimea muncitoare a reușit să răstoarne puterea exploatorilor instaurînd puterea politică a muncitorilor și țărănilor și creînd pentru prima dată în lume un stat al dictaturii proletariului.

Succesul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost posibil numai datorită faptului că în fruntea luptelor revoluționare s-a aflat în permanență proletariatul — singura clasă consecvent revoluționară — și că în lupta lor masele muncitoare au fost conduse de partidul de avangardă al proletariatului, partidul marxist-leninist.

Acest lucru se datorește și faptul că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie este prima revoluție din lume care nu a schimbat o formă de exploatare prin alta, ci a dus la lichidarea tuturor formelor de exploatare existente în Rusia, deschizînd o eră nouă, nu numai în istoria acestei țări, dar și în istoria întregii omeniri — era prăbușirii imperialismului și triumfului socialismului.

În perioada ce a trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, P.C.U.S., călăuzit de învățătura marxist-leninistă, a mobilizat și a condus în permanență masele muncitoare de multe milioane în lupta pentru construirea a socialismului și apoi a comunismului.

Cea de a 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie o sărbătorește omenii sovietici sub semnul unui mare avînt economic și politic. Ei îndeplinesc sarcina trasată de Lenin tinerii republici sovietice de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate state capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor. Datorită muncii eroice deslășurată an de an de poporul sovietic, U.R.S.S. a reușit să lase de mult în urmă toate țările capitaliste ale Europei în ceea ce privește producția industrială și să întrecă Statele Unite ale Americii în unele ramuri ale producției industriale pe cap de locuitor.

Succese însemnate au fost obținute de omenii sovietici în toate sectoarele muncii creatoare. Uimitorul sint de pildă realizările din domeniul științei și tehnicii. Construirea primei centrale atomoelectrice din lume, de cel mai puternic accelerator de micro-particule, la primul spargător de gheață atomic, folosirea pe scară tot mai largă a energiei atomice în scopuri pașnice, crearea rachetelor balistice intercontinentale, lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului sînt cîteva din victoriile care au ulmit lumea și care au determinat S.U.A. să-și pună pentru prima dată problema de a ajunge din urmă U.R.S.S. în acest domeniu.

În toată activitatea sa, P.C.U.S. aplică și dezvoltă în mod creator le-nimism pe baza experienței concrete cîștigate în construcția comunistă. Sînt grăitoare în acest sens reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, hotărîrile cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii coloznice și la reorganizarea stațiilor de mașini și tractoare, cu privire la dezvoltarea accelerată a industriei chimice, cu privire la modificarea sistemului de colectare a produselor agricole, tezele privitoare la legarea și mai strînsă a învățămîntului de munca direct productivă, de cerințele vieții noi.

În anii ce au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe arena internațională s-au petrecut evenimente deosebit de importante care au îndreptat în favoarea socialismului balanța raportului de forțe dintre sistemul capitalist și cel socialist. Înălțele idealuri de dreptate și libertate ce au animat în Rusia masele muncitoare au început să pună în mișcare milioane de oameni cînsîți din lumea întreagă. În urma celui de al doilea război mondial, popoarele dintr-un șir de state ca Bulgaria, România, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, marea China și altele — sub conducerea

(Continuare în pag. 2)

V. I. LENIN proclamînd puterea sovietelor

EDUCAȚIA OMULUI NOU

Note pe marginea unor impresii din Uniunea Sovietică

mul sovietic e, într-un fel, exuberant. Are întotdeauna la dispoziție o rezervă de bucurie și de voie bună pe care le revărsă în jur cu neînmormîntă dărnicie. Știe să petreacă și să se bucură ca nimeni altul. I-am văzut pe moscovii mîșterînd de un 7 Noiembrie. În 1953. Era un flux de entuziasm. Priveam la oamenii virsînți și tineri, femei și bărbați, muncitori și intelectuali cum trec sîrui înspire Piața Roșie, agîndă nonumărate ghirlande de flori și strigînd lozinci, cu aceeași simplitate cu care făcînd din satele noastre chiule la horă. Aveam senzația că parcă abia atunci mă pătrund pînă la capăt de sensul vestitelor versuri ale lui Esenin, căruia îi venea „să-și sucească pantalonii și să aleargă în urma Comsomolului”, să al năstrucnicei propuneri a lui Maikovski de a se împărți copiii portocale pe străzi, de către militieni, în primele zile ale primăverii.

Unora le pare că tineretul sovietic e gălăgios. Este și nu este adevărat. Gălăgios nu e bine spus. Tineretul este exuberant și mustește de neastîmțări ori de cîte ori vîrsta i-o cere. Știe însă să fie și grav.

Scrînd acestea, două imagini mi se suprapun în amintire. Prima — de la cel de al IV-lea Congres Internațional al slaviștilor, de la Moscova. Congresul s-a ținut în monumentala clădire a Universității Lomonosov. La deschidere au fost invitați și cîțiva studenți, trunțați la învățătura, de bună seamă, Sîteau în hol, așteptînd să-și ocupe locurile delegații și invitații. Sîteau li-niștiți, serioși, disciplinați, gravi, „cuminiți”, așa spune, pe ambele părți ale culoarului, urmînd cu privire pline de respect cum se îndreaptă spre aula de ședințe savanți cu renume mondial din toate țările Europei. Nicî un gest neuc-

getat, nici un cuvînt pronunțat mai tare.

Cealaltă imagine e ceva mai veche... Era în vara anului 1952. Mî întorceam cu un prieten de la un teatru, la hotelul „National”. Era tîrziu și străzile erau aproape pustii. Am pătruns în Piața Roșie de undeva, din apropierea unei străduțe mici... Orologiul Kremlinului bătea grav 12 și un șerit, înelinate își revărsau cu generozitate lumina de zi... Eram copleșiți de mîreția peisajului nocturn din prezîna muzeului Kremlin, cînd, deodată, parcă slidînd întineric, liniștea, solemnitatea clipei, în piață s-a revărsat gălăgia. Erau niște lete li-nere, vreo 20 la număr. Veneau de la o petrecere. Asta li se citea în ochi, dar se înțelegea și după felul cum vorbeau toate deodată. Zgomotul produs de ele ne-a crispat doar pentru cîteva clipe. Apoi a devenit liresc. Fețele nu ne-au observat, așa încît am putut alla cu discreție cauza veseliei lor. Erau niște absolvenți de școală medie, care veneau de la petrecerea de line de on și acum își plînuiau viața viitoare. Tin minte cîi de mult m-a ulmit certitudinea cu care vorbeau — ca despre ceva real, împlinit — despre planurile lor viitoare. Visurile le zburau nestincherite, n-aveau nici o stîlă cînd le împărțeauu altora. Și, de bună seamă că tocmă această explozie de visuri a făcut ca, pînă la

urmă, gălăgia stîrnită să cadreze așa de bine cu gravitatea contururilor Kremlinului...

Pentru că, în definitiv, nu e oare azi Kremlinul garanția împlinirii tuturor visurilor umane?...

„În 1952 am vizitat și Muzeul orașului Moscova, Acolo, printre altele, ni s-a arătat o hartă întorescîntă de metroului. O lată lînră — aproape tot alt de lînră ca și gălăgioasele sărbătorite din Piața Roșie — a început să apese pe niște butoane. Vorbea calm: aceasta s-a construit... aceasta se va termina în 1954, aceasta în 1956 etc. Tot alți de liresc cum ar spune vecinici: „miine mă duc cu Petea la teatru”. De atunci am mai revenit la Moscova și am putut vedea cu ochii cum spusele tinerii muzeiste se confirmă cu exactitate matematică. Aproape toate liniile care în 1952 figurau pe hartă ca proiecte sînt azi construite.

E uimitoare încrederea pe care o au oamenii sovietici în planurile lor. Și cine știe dacă nu există o anumită legătură între această încredere și disciplina care te împîmîntă la fiecare colț, la Moscova ca și în orice altă localitate a Uniunii Sovietice. Din cauză că nu e încă gata noul pod peste riul Moscova

MIHAI NOVICOV

(Continuare în pag. 3)

IN SUMAR:

- Acad. P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Lupta pentru idealuri înalte (pag. 3)
- MIHAIL CRUCEANU: O nouă conștiință (pag. 3)
- C. PETRICU: Creștem elevii în spirit comunist (pag. 3)
- Școala sovietică — școala cea mai înalțată din lume (pag. 4)

Școlari pe șantiere

Școlari pe șantiere. Capitală au apărut „muncitori” noi. Sînt elevii din școlile medii, care, în cinstea marii sărbători a Revoluției din Octombrie, participă la acțiunea patriotică organizată pe aceste șantiere.

Acum nici nu se mai știe bine de la cine a pornit inițiativa. Într-o ședință de U.T.M., cîțiva tineri entuziaști, urmînd pilda comsomoliștilor, a istoricilor „subotnice” la care participa însuși V. I. Lenin, au propus ca școlarii să participe și ei la acțiunile înălțate ce se desfășoară în cinstea marii sărbători. Cîră este că propunerea s-a răspîndit cu iuteala fulgerului în masele de școlari, că inițiativa lor a fost înusută de organele U.T.M. și sprijinită de organele de învățămînt.

Peste 4.000 utemiști și elevi din clasele VIII—X, mobilizați de organizația U.T.M., lucrează în orele libere pe șantierele apropiate de școlile lor, ajutînd constructorilor să termine și să dea în folosință mai repede noi locuințe pentru omenii muncii.

Ei au pornit o acțiune de masă prin care se aduce o contribuție concretă la munca celor maturi. Conduse de diriginții și profesorii lor, clase întregi de elevi lucrează cu însofletire la cîrătul materialelor, la aprovizionarea locurilor de muncă sau la curățirea șantierelor.

Această acțiune de masă este rezultatul dragostei de patrie în spiritul căreia școlii și organizația U.T.M. îi educă pe elevi, este o manifestare concretă a patriotismului ce însofletește tineretul nostru școlar. Luînd exemplul de la omenii muncii care lucrează în fabrici, în uzine și pe șantier, de la tinerii din producție care participă cu entuziasm la întrecerea socialistă, tineretul școlar din București a răspuns cu avînt chemării de a lucra pe șantierele de construcții.

Pe șantierele de locuințe de la Floreasca lucrează zilnic cîte 100-120 elevi de la școala medie „I. L. Caragiale”, pe șantierele din strada Brezoianu se găsesc elevi de la școala medie „N. Bălcescu”, pe șantierele din Păsculescu-Tei elevi de la școala medie nr. 10 „Zoaia Kosmodemianskaia” etc. Această muncă a lor, pe lîngă faptul că aduce un serios sprijin constructorilor pentru terminarea înainte de termen a lucrărilor, dă și același timp posibilitatea de însușire

a unor noi cunoștințe, a unor noi deprinderi de muncă productivă.

Dis-de-dimineață, pe șantierele Floreasca au sosit vagoane cu cărămizi, material lemnos și alte materiale. Era nevoie ca toate acestea să fie descărcate, trebuiau descongestionată rampa, trebuiau stivuite materialele, pentru a nu fi deteriorate. Aceste sarcini și le-au luat asupra lor utemiștii și elevii claselor VIII—X, „B” și „C” de la școala medie „I. L. Caragiale”, conduși de directorul școlii, de diriginții lor și de secretarii organizației U.T.M. Împărșiți pe echipe, organizîndu-și bine munca, dînd dovadă de disciplină și însofletire, ei au reușit în decurs de cîteva ore să facă tot ce trebuia. Iei, cărămizile trec din mînă în mînă și se așează în ordine, dincolo scîndurile sau parchetul sînt sortate și aranjate pe dimensiuni.

Te e mai mare dragul să privești cu cîtă însofletire muncesc școlarii noștri. Tovarșaga Claudia Popoș, directoarea școlii, lucrează cot la cot cu echipa pe care o conduce. La fel și ceilalți profesori. Fiecare școlar se străduiește să nu rămînă în urmă. Cu o oră înainte de termenul stabilit, toate materialele au fost puse în ordine, educîndu-se șantierele însemnate economii. Constructorii i-au lăudat pe elevi pentru disciplina și entuziasmul cu care au lucrat. Cu prilejul muncii pe șantier școlarii au învățat multe lucruri folositoare. Au văzut macarale în funcțiune și mașini care se folosesc în construcții, iar profesorii le-au explicat principiile de funcționare a acestora. Mai toți au plecat la școală și cu cîte o problemă de rezolvat. Așa, de pildă, cunoscînd dimensiunile stivelor de cărămizi și dimensiunile unei cărămizi, ei vor trebui să afle cîte cărămizi au aranjat în schimbul lor, făcînd apel la cunoștințele de geometrie.

La fel au lucrat și elevii clasei X-a de la școala medie „Zoaia Kosmodemianskaia”.

Noi echipe de școlari continuă să seosească pe șantierele de construcții, contribuînd la munca însofletită ce se desfășoară aci.

Poate că unii dintre ei, nu peste mult timp, se vor muta cu prietenii lor în frumoasele blocuri ce se înalță în nenumerate părți. Și atunci își vor aminti cu mîndrie că au pus și ei o cărămidă la temelia lor.

C. MINCA

Învățînd de la prietenii sovietici

Manifestările calde care au loc pe toate tărîmurile — cultură, știință, artă, învățămînt — în cadrul tradiționalei Luni a prieteniei romino-sovietice culminează cu aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care înseamnă piatra de hotar între o lume veche și putredă și lumea nouă, a dreptății, a libertății, a progresului și a fericirii popoarelor.

Aniversarea marelui Octombrie înseamnă și pentru noi, muncitorii din învățămînt, ca și pentru toți oamenii muncii, o mare sărbătoare, care ne leagă tot mai strîns de popor, ne face să muncim și să luptăm cu tot mai mare însofletire, cu tot mai multă hotărîre pentru viața fericită a tuturor omenilor muncii, pentru viitorul lor luminos. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a creat de fapt și pentru fiecare dintre noi posibilitatea reală de a lucra cît mai rodnic pentru fericirea poporului. Aniversînd luminoasa sărbătoare a marelui Octombrie în condițiile transformărilor uriașe care s-au petrecut și se petrec necontenit în țara noastră, noi, oamenii muncii din învățămînt, avem prilejul să înțelegem mai profund sensul prefăcîtor al acestei revoluții de mare Octombrie, uriașă influență pe care a exercitat o astfel de mare eveniment istoric asupra școlii, asupra educării tineretului.

Dezvoltarea școlii și pedagogiei sovietice, munca pedagogilor sovietici au constituit exemplul și îndemnul pentru oamenii școlii noastre. În cei 41 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, învățămîntul sovietic a reușit să ridice la un grad nemaiîntîlnit nivelul cultural al întregului popor și a dus știința, tehnica și arta sovietică pe culmile care li atrag astăzi prețuirea meritată a omenilor cînsîți din lumea întreagă. Cu dragoste, cu prietenie frățească, pedagogii sovietici n-au pregetat nicodată să ne împărtășească experiența lor, să ne ajute. Aruncînd o privire asupra evenimentelor petrecute în domeniul școlii din țara noastră începînd de la reforma învățămîntului am putea înălțașă pagini întregi de mărturie grăitoare în legătură cu ajutorul pe

care l-am primit din partea prietenilor noștri sovietici.

Dacă am izbutit să desțelenim ogorul culturii, îmbelsit odinoară de analfabetism, de ignoranță și de superstiții, dacă am izbutit să obținem atîtăe succese în realizarea unui învățămînt popular și științific, aceasta se datorește faptului că școala noastră este îndrumată de partid, că la temelie ei stau ideile luminoase ale marelui Octombrie, stă învățătura marxist-leninistă care ne luminează drumul, că în munca noastră sînt sprijinit de pedagogia științifică, pe experiența școlii sovietice.

Cu ajutorul experienței sovietice a fost realizat, în 1948, sistemul nou de învățămînt din țara noastră, a fost înlăturată școala veche, burgheză, și instaurată școala nouă, la temelie căreia stau principiile învățămîntului socialist. În felul acesta porțile școlii au fost larg deschise oopiilor oamenilor muncii de la o-rase și sate, asigurîndu-se dreptul constituțional egal și real la învățătura pentru toți copiii. Învățămîntul a fost transformat dintr-o armă în mina claselor dominante într-un mijloc de luminare și de ridicare a poporului.

Conținutul învățămîntului din țara noastră a fost schimbat cu desăvîrsire. În locul învățămîntului idealist și mistic, încătușat de prejudecăți care împiedicau spiritul științific, frînau gîndirea logică și libertatea de interpretare, s-a dat învățămîntului un conținut realist-științific, care face posibilă formarea unei concepții științifice, materialist-dialectice despre lume și asigură dezvoltarea multilaterală a personalității omenescii.

Învățînd din experiența școlii sovietice, care a pus la baza învățămîntului principul educației prin muncă și principul învățămîntului politehnic, școala noastră înarmează tot mai mult pe elevi cu cunoștințe și deprinderi strîns legate de activitatea practică, pregătindu-i astfel pentru viață.

Datorită sprijinului larg pe care l-am primit din partea științei pedagogice și a pedagogilor sovietici, metodele de învățămînt și de educație din școala noastră nouă au dobîndit un caracter științific-pedagogic. Aproape nu există obiect de învățămînt la care profesorii noștri să nu aibă la îndemînă, pe lîngă

ANGHEL MANOLACHE
director general adjunct al Direcției generale a învățămîntului și culturii generale, profesional și tehnic

(Continuare în pag. 3)

ECOUL

De școala revoluției, din nou
Mi-aduc aminte cu îmbărbătare.
În neamurile și-a trimis ecoul,
Pînă veacuri, slava erei proletare.

Ca dintr-o carte ce-o iubim neapăsat
Se împlinesc figurile mărețe:
Korcoaghin și Ceapocov mi-au adus
Tributul lor de-avînt și frumusețe.

Mai vin apoi eroii anonimi
Al căror nume nu-l trecui în carte.
Ei cucerind, în vreme, înălțîmii
Istorică au dus-o mai departe.

Eu fruntea mi-o aplec în cîntecul lor,
Care-au pus zid durabil și nevădit.
E o poruncă a noastră a tuturor
Să ne cîntăm, să ne slăvim eroii.

La orizonturi curg lumina de pîr, și
Și viziunea țării crește, crește.
Palate noi îmbină frumuseți,
Și omul căi trăioșe omenescii.

Le știu pe toate ca pe-un vers vestit
Și-a toate simple ca o piine nouă.
Dar pentru ele astăzi, înmîli,
Eroilor, vă dăm cîntecul vouă.

De școala revoluției din nou
Mi-aduc aminte cu îmbărbătare.
În neamurile și-a trimis ecoul,
Pînă veacuri, slava erei proletare.

AL. ANDRIȘTOIU

Dragoste de muncă

Într-una din zile, fiind întrebat ce intenționează să facă după absolvirea școlii, elevii Ghică și Gheorghiu din clasa a X-a „B” de la Școala medie nr. 6 din București, a răspuns: „Vreau să devin strungari”.

Numerosi alți elevi de la școala medie nr. 6 și-au manifestat dorința ca după terminarea școlii să intre în producție. Printre aceștia se numără Voinea Maria, Bucur Florin, Popescu Carmen din clasa a IX-a, Davidescu Elena, Stancu Georgeta din clasa a X-a și alții.

Ce anume a dus la promovarea unei asemenea orientări? Trăind într-un cartier muncitoresc, elevii, înfișii filii de muncitori în majoritate, cunosc îndeaproape condițiile noi de muncă și de viață create muncitorilor astăzi, învață de mici să aprecieze munca și pe cei care sunt făuritorii bunurilor materiale. La educarea lor în spiritul dragostei pentru muncă contribuie, însă, în cea mai mare măsură și școala.

Începând cu primele liere descifrate în abecedar, cu primele semne desenate pe caiet, și continuând cu întreaga activitate desfășurată în școală și în afara școlii, elevii își formează deprinderi de muncă, învață să prelucsească munca. Un rol deosebit în formarea deprinderilor de muncă practică, în cultivarea sentimentului de dragoste pentru muncă productivă îl au activitățile anume destinate acestui scop: predarea lucrului manual și activitatea practică în atelierele școlii și în întreprinderi.

La clasa a II-a, de pildă, elevii lucrează în orele de lucru manual în obiecte sau decupări din hârtie, obiecte modelate din plastilină (plante, fructe, păsări, animale, unelte de lucru). Îndrumându-i îndeaproape, tovarășul învățător Remus Ponta urmărește ca, o dată cu formarea unor deprinderi de lucru, ei să cunoască mai în amănunt obiectele respective, să-și dea seama de valoarea și utilitatea lor. Așa,

de pildă, la lecția cu tema „Sapa”, înainte de a trece la desenaștea și decuparea obiectului din hârtie, elevii au intuit mai întâi elementele componente ale obiectului respectiv, apoi au arătat care sînt diferitele lucrări în care se folosește această unealtă (săpatul, săritul, răritul etc.). Cu acest prilej, învățătorul le-a vorbit despre folosirea săzii, pe scară tot mai largă, în gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective a mijloacelor mecanizate de lucru (prăsoare, cultivașoare) care, ușurînd munca oamenilor contribuie totodată la sporirea producției.

Cu deosebită bucurie participă elevii clasei a III-a, condusă de tovarășul învățător Victoria Petrescu, la orele de lucru manual. Lucrînd diferite obiecte din carton și din lemn (cuturii, căsuțe, ciocane, mesute, scîmbe etc.) ei se obișnuiesc să folosească diferite unelte de lucru (rigla și ciocanul, foarfecele, cutitul, ferăstrăul), învață să efectueze o serie de operații (executarea desenului, tăierea, șlefuirea). La rîndul lor, fetele lucrează țesături, împletituri, cusături — lucrări potrivite cu aptitudinile lor.

Pentru a face lecțiile interesante, pentru a trezi în sufletul elevilor dragostea pentru muncă, profesora utilizează procedee variate. Astfel, la lecția în care elevii urmau să execute toată învățătoarea a făcut apel la cunoștințele pe care ei le aveau despre munca agricolă: de toamnă din lucrarea „Toamna” de M. Sadoveanu, studiază într-o lecție de citire. Uneori învățătoarea folosește ca material introductiv la lecțiile de lucru manual diferite știri apărute în ziare despre realizările oamenilor muncii din industrie, agricultură sau exemplul unor muncitori fruntași, părinți ai elevilor din școală (Dumitru Nedelcu, strungar în lemna cooperativă „Muncitorul socialist” Maria Variu, țesătoare fruntașă la fabrica „Mătasea populară” etc.). Asemenea exemple trezesc în

sufletul elevilor dorința de a lucra cât mai bine, de a deveni în viitor ei și muncitori. Tot în scopul înmulțirii elevilor, în clasă s-a organizat un club-expoziție, în care sînt expuse obiectele cel mai bine executate.

Formarea deprinderilor de muncă și cultivarea dragostei pentru muncă practică, începute în primele clase, continuă în anii următori. În clasa a V-a elevii efectuează practica în atelierul de tipografie, sub conducerea profesorului-maistru Miron Emanoil. Aici ei învață să minuiască o serie de unelte ca data, cleștele, ciocanul, rindeaua, ferăstrăul de mină și cu cadran. Îndrumîndu-i deosebit de atent, profesorul nu pierde din vedere să le arate la ce vor fi folosite acestea atunci cînd se va trece la asamblarea lor.

În cursul trimestrului II și III ei vor trece, pe încetul, la confecționarea unor obiecte (ciocane, solnițe, căuțe de foc, compase, vînturii etc.) care vor fi vîndute la sfîrșitul anului în cadrul unei expoziții. Deosebit de interesantă este activitatea de metalurgie. În cadrul acestor activități, profesorul-maistru, ei își dau concursul, pe măsura puterilor lor, la repararea mobilierului școlii. Au fost reparate astfel un birou, mai multe scaune și băncile din sala de gimnastică. În felul acesta, elevii capătă sentimentul utilității muncii pe care o depun, pot vedea concret rezultatele practice ale acestora.

O atenție deosebită se acordă la școala medie nr. 6 pregătirii elevilor pentru munca productivă în cadrul activităților desfășurate în atelierul de metalurgie. În cadrul acestor activități, profesorul-maistru Titu Alexandru caută să dea muncii elevilor o bază științifică. Astfel, înainte de a trece la confecționarea unei piese, elevii sînt puși să studieze desenul respectiv, să arate compoziția chimică și proprietățile materialului pe care îl vor folosi ca materie primă (de pildă tabla de aluminiu), principiul pe care se bazează uneltele pe care le vor întrebuința (de exemplu foarfecele folosite la tăierea metalelor este o pîrghie).

Legarea muncii din atelier de cunoștințele predate la clasă îl ajută pe elevi să înțeleagă importanța studiului teoretic pentru activitatea practică, să-și dea seama că munca în producție este o activitate complexă, care solicită un efort fizic și intelectual în același timp.

Pregătirea practică a elevilor în atelierele școlii este integrată prin practica direct în producție. Elevii școlii medii nr. 6 efectuează practica în producție la atelierele C. F. R. „Constantin Davila”. Împărțiți în grupe, ei trec, prin rotație, de la un grup de mașini la altul. În felul acesta au posibilitatea să cunoască diferite mașini, să capete anumite deprinderi de muncă, să îndrăgească profesiunile practice. Exemplul unor muncitori ca maistrul-strungar Petre Climeanu, strungarul fruntaș Stere Mihăilescu sau strungarul Victor Iordache constituie pentru ei un puternic stimul.

Formarea deprinderilor de muncă practică și cultivarea dragostei pentru profesiunile productive sînt urmărite și în cadrul celorlalte activități din școală: în predate, în orele educative, în activitatea din cadrul cercurilor de elevi. În munca pe lotul experimental, în confecționarea premiului Nobel acordat savanților sovietici, ca o recunoaștere meritoriă a meritorilor lor strălucite. Ion Ene și îndrăpăta admirabilă către tineretul sovietic, care, la chemarea partidului, nu ezită nici o clipă să părăsească marile orașe pentru tinutul îndepărtat, către care plînu nu de mult nu s-au abătut decât arareori pașii vreunui vinător. Și, prin munca mînilor de aur ale acestor tineri, tinuturile sălbatice pînă ieri se transformă în grădini înfloritoare.

I. ADRIAN

Pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani

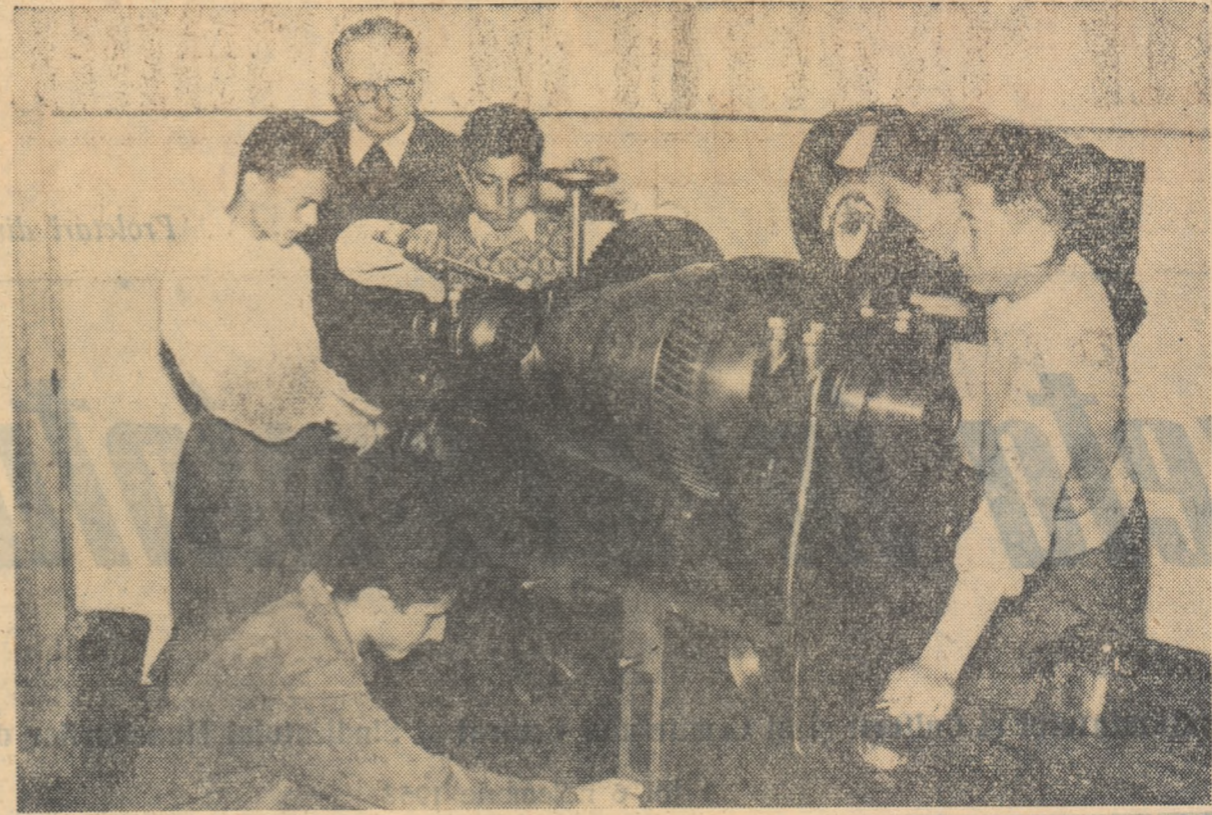
Eforturi susținute

Aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani a constituit una din preocupările principale ale secției raionale de învățămînt și societății Pucioasa.

Un sprijin valoros a primit secția în această privință din partea comitetului executiv al sfatului popular raional, care, după apariția în discuție a lîrii, într-o sedință special convocată cu toți președinții sfaturilor populare comunale, le-a arătat acestuia rolul și importanța Hotărîrii, subliniind sarcinile ce revin organelor locale pentru îndeplinirea prevederilor ei. Totodată, au fost luate măsuri de constituire a unor comisii comunale pentru scoarizare, formate din directorii de școală, din deputați etc., avînd sarcina să organizeze acțiunea de scoarizare a tuturor absolvenților clasei a IV-a.

Înainte de deschiderea anului școlar s-a organizat pe întreg cuprînsul raionului o „Săptămîna a școlării raional”, în care cadrele didactice, împreună cu membrii comisiilor menționate, au intensificat munca de convingere a părinților să-și înscrie copiii în clasa a V-a. Conferința privind necesitatea cuprinderii tuturor copiilor de vîrstă școlară în școlile ce le sînt puse la dispoziție, elaborată de către secția raională de învățămînt și cultură, a fost ținută la toate cîmînele culturale în fața unui mare număr de săteni.

Stațiile de radiofonic din raion au popularizat intens Hotărîrea, îndemnînd pe părinți să-și tri-

Elevii Centrului școlar petrol-chimie din Tirgoviste pregătesc strungul pentru lucru.

Problemele producției în centrul preocupărilor

Buna pregătire a viitorilor maistri cere ca ei să cunoască încă din timpul școlărității condițiile concrete de activitate din întreprinderi, problemele principale ale producției. Înțelegînd importanța acestei sarcini, cadrele didactice de la școala tehnică de maistri din București a Ministerului Industriei Grele urmăresc, prin mijloace multiple, familiarizarea elevilor-maistri cu problemele concrete ale producției.

Unul din mijloacele cele mai însemnate utilizate în acest scop este practica în producție pe care o efectuează elevii în diferite întreprinderi ca ajutori de maistri în ateliere, ajutori de maistri pentru control tehnic și ajutori-maistri tehnologici.

În același scop se folosesc și excursiile. Elevii noștri vizitează, sub conducerea profesorilor de specialitate, numeroase întreprinderi din București. În afara de aceasta, școala organizează în fiecare an excursii de studiu cu elevii-maistri în cadrul cărora sînt vizitate uzinele importante din țară. Aceste excursii s-au dovedit folositoare și instructive, dînd posibilitate elevilor-maistri să cunoască organizarea procesului de producție, introducerea tehnicii noi, mecanizarea și automatizarea producției în diferite uzine din țară. Au sîntit admirabilă elevilor-maistri liniile tehnologice de uzina de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, sistemele de mecanizare ale ciclului de fabricație de la fabrica de țevi din Roman, de la furnalul de 700 m³ de la Hunedoara etc. Cunoștințele căpătate cu prilejul acestor excursii de studiu îi vor ajuta pe viitorii maistri să străpnească, la intrarea lor în producție, tehnologia cea mai înaltă.

O deosebită atenție se acordă în școala noastră pregătirii elevilor pentru a deveni buni conducători și organizatori pe locul de muncă, pentru că în activitatea lor sînt situate în centrul preocupărilor problemele economice ale producției. Se știe că economia socialistă pune în fața fiecărui întreprinderi, ca sarcină de bază, realizarea unei producții rentabile. Aceasta se înfăptuiește prin efortul comun al tuturor lucrătorilor, care sintetizează întreaga activitate a întreprinderii, este pretul de cost.

Ținînd seama de importanța reducerii pretului de cost ca principal izvor pentru creșterea salariului real, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și mărirea acumularii socialiste, în școala noastră sînt

acordă o deosebită atenție acestui aspect economic esențial. Iată de ce manifestăm cea mai mare grijă pentru buna pregătire a disciplinei „Organizarea, economia producției și normarea tehnică”, în cadrul căreia elevii sînt familiarizați cu toate problemele economice de bază — organizarea locului de muncă, organizarea fabricației, normarea tehnică, salarizarea, indicii tehnico-economici, planul tehnic, planificarea aprovizionării, planificarea prețului de cost. Profesorii care predau această disciplină — ingineri din producție — sînt constituiți într-o comisie metodică în cadrul căreia discută — conform unui plan de activitate — repartiția materiei pe ore de curs, materialul didactic care trebuie folosit în predate, probleme în legătură cu programa de învățămînt, predatea etc. Ei se străduiesc ca lecțiile lor să fie vii și bine documentate, ilustrate cu exemple concrete din întreprinderi. Astfel se prezintă grafice de variații ale pretului de cost pe luni, trimestre și ani, grafice de variație a diferiților indicii — salariu, mediu, producție globală etc. — grafice de utilizare a mașinilor, purtîndu-se discuții asupra cauzelor variațiilor prezentate și trîngîndu-se concluzii practice pentru activitatea de viitor a elevilor-maistri. Documentele de evidență primară sînt completate cu elevii în clasă, pentru ca aceștia să se familiarizeze cu modul lor de întrebuințare și să înțeleagă utilitatea lor. Cîntăm să avem mape complete cu asemenea documente, pe grupe de elevi.

În tratarea problemelor privitoare la organizarea producției profesorii insistă mai mult asupra organizării pe secții, pe ateliere și pe locul de muncă unde lucrează maistrul, deoarece acestea trebuie să cunoască forțele de urmărire a producției și organizarea a fluxului tehnologic. În felul acesta maistrul vor da randamentul cel mai bun, îmbunătățind calitatea producției, indicii de plan și corelația dintre indici.

Activitatea în întreprinderi a primiei promovii de absolvenți ai școlii noastre arată că strădania pentru familiarizarea elevilor-maistri cu problemele principale ale producției a dat roade îmbucurătoare. Tinerii maistri Mihai Coluntuș, Ilie Păulescu, Gh. Enache, Gh. Stîngă — toți de la uzinele „23 August” — izbutesc, pe baza cunoștințelor căpătate în școală, să desfășoare în cadrul secțiilor pe care le conduc planul de producție, folosind întreaga documentație tehnică respectivă. Maistrul controlor Andrei Petre, de la fabrica IOR, efectuează un control precis al produselor uzinel, asigurînd o bună calitate a acestora, iar Marin Poșnică, maistrul la secția montaj de la fabrica IOR, duce cu succes lupta pentru continuarea îmbunătățirii a calității aparatelor montate. Alex. Leucanu și Petre Silvas, maistri la atelierul de ajustaj de la IOR, rezolvă în bune condiții problemele tehnologice cu privire la executarea diferitelor operații de ajustaj, protecțază dispozitive care asigură exactitatea matrițelor de calitate într-un timp de lucru mai scurt și planifică bine sarcinile de producție. Dar nu numai absolvenții, ci și cei care se pregătesc abia să devină maistri se preocupă de buna organizare a locului de lucru, de reducerea pretului de cost. Pe baza instructajului pe care-l primesc ei urmăresc cu atenție, în perioada practicii, modul de desfășurare a procesului de producție și propun măsuri pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu. Astfel, Radu Ștefan, elev-maistru în anul II — mecanic montator, a propus, în timpul practicii pe care a efectuat-o la uzinele „Tudor Vladimirescu” din București, introducerea unei matrițe pentru perforat nervuri de care asigură exactitatea matrițelor de 97.000 lei pe an. Propunerea sa a fost realizată de uzină și se aplică din iunie 1958. Același elev-maistru, bazîndu-se pe experiența acumulată la uzinele „Tudor Vladimirescu”, a propus în timpul practicii de vară la I.M.U. — Medgidia trei importante inovații a căror realizare va aduce economii în valoare de aproape 400.000 lei. Numai prin aplicarea uneia dintre acestea — și anume a valțului de rîlnit corner de 50 x 50 x 8 la rece, se va realiza o economie în valoare de 350.000 lei pe an.

O serie de elevi-maistri au făcut propuneri care ușurează operațiile de control în fabricație. Printre aceștia se numără Constantin Dobrogeanu din anul II, specialitatea prelucrări

prin aşchiere. În timpul practicii de vară el a realizat un aparat pentru controlul elasticității la toate tipurile de segmente, aparat care măsoară precizia măsurărilor și reduce la jumătate timpul folosit pentru acestea. Elevul-maistru Cristel Constantinescu a realizat o cheie specială pentru stringerea puietei la conducta pompei de ulei la motorul de 120 C.P., iar elevul Dumitru Preoteasa a confecționat un dispozitiv de apărare a arcului de presiune în carcasa regulatorului de la motorul de 450 C.P. Prin folosirea acestui dispozitiv se reduce atît efortul muncitorului, cît și timpul de lucru.

Aceste realizări, precum și numeroase altele sînt rodul preocupării pentru buna pregătire a elevilor-maistri în scopul cunoașterii problemelor de bază ale producției. În viitor vom căuta să folosim și mai larg numeroasele activități care ne stau la îndemînă pentru familiarizarea elevilor-maistri cu problemele producției, în așa fel încît fiecare din ei să fie antrenat în studierea profundă a problemelor specifice ale producției pe locul de muncă. În felul acesta vom putea contribui mai eficient la realizarea sarcinilor de mare răspundere pentru care au fost create școlile noastre — formarea unor maistri care să rezolve cu precizie problemele complexe ale producției socialiste.

Prof. ing. GH. TOMESCU
director adjunct al Școlii tehnice de maistri din București, Ministerul Industriei Grele.

Marca sărbătoare

(Urmare din pag. 1)

Înțeleptă a partidelor comuniste — au hotărît să rupă pentru todeauna cu mizeria, sau licur stăpîne pe propria lor soartă și au pașit cu hotărîre și călușca viața nouă socialistă.

În urma marilor revoluționare din octombrie 1917 crește mișcarea de eliberare națională a țărilor subjugate de imperialism. Ca urmare, o serie de state ca India, Indonezia, Brmania, Egiptul și altele obțin independența națională. În prezent, crește în mod îngrijorător pentru imperialismul mîsc, carea de eliberare națională în Orientul Apropiat și Mijlociu. Asemenea evenimente au făcut ca sistemul colonial să se clatine tot mai mult.

Procesul revoluționar început în zilele marelui Octombrie se continuă astăzi nu numai prin crearea de noi state socialiste, prin creșterea mișcării de eliberare a popoarelor din lumea întreagă, Ferm unte în lupta pentru o viață înfloritoare partidele comuniste cîștigă încrederea maselor populare din statele capitaliste. Conștiințele din aproape toate țările lumii, au exprimat unitatea perfectă dintre aceste partide în lupta pentru libertate și progres social. Documentele adoptate cu această ocazie — „Declarația Conștiințelor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste” și „Manifestul Păcii” — sînt de cea mai mare importanță pentru mișcarea muncitorească mondială.

Revoluția din Octombrie a avut un larg ecou și în rîndurile maselor muncitoare din România, dînd un puternic impuls avîntului revoluționar din țara noastră. Lozincile Revoluției Socialiste, „Puterea de stat muncitorilor și țărănilor”, „Pace popoarelor”, „Pămînt țărănilor”, „Drepturi și libertăți cu adevărat democratice” etc. au mobilizat la luptă masele muncitoare din România căci și ele aspirau spre rezolvarea unor asemenea probleme. Forțele populare organizate și conduse de partidul marxist-leninist creat în 1921, printr-o îndelungată luptă desfășurată pe plan social, au reușit în cele din urmă să răstoarne — cu ajutorul insurjecției armate din 1944 — dictatura militar-fascistă din țara noastră și prînsîm sir de transformări revoluționare să creeze Republica Populară Romînia în care puterea aparține celor ce muncesc. Toate aceste transformări revoluționare au făcut posibil ca și în țara noastră poporul muncitor condus de partid să pășească pe drumul construirii socialismului.

Învăfînd din experiența P.C.U.S. și din experiența construirii socialismului în U.R.S.S., aplicînd în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre învățătura marxist-leninistă, P.M.R. conduce masele populare pe calea marilor succese. Bazîndu-se pe politica leninistă de industrializare socialistă, el dă o mare atenție dezvoltării industriei grele — temelie a progresului întregii economii naționale, a mecanizării agriculturii și dezvoltării industriei bunurilor de consum, sprijin permanent a veniului național și ridicării nivelului de trai.

În dezvoltarea culturii s-au obținut, de asemenea, realizări însemnate. Școala, devenind un bun al poporului muncitor și dezvoltîndu-se neîncetat în raport cu cerințele mereu crescînde ale construcției socialiste, a cuprins an de an tot mai mulți elevi.

În fața importanțelor succese pe care le obține țările lașărului socialist, în fața creșterii impetuoașe a mișcării de eliberare socială și națională din lumea întreagă, imperialismul și stau nepăsători. Ei folosesc tot felul de manevre pentru a slăbi forța statelor socialiste, pentru a împiedica construcția socialismului în aceste state, pentru a înăbuși în conștiința popoarelor orice aspirație de libertate și dreptate. Unul din obiectivele spre care se îndreaptă mai mult atacurile furibunde ale reacțiunii imperialiste este unitatea și coeziunea lașărului socialist și a mișcării comuniste internaționale. O unealtă deosebit de activă în această privință este revizionismul contemporan, care încearcă să submineze din interior unitatea clasei muncitoare, ăria partidelor marxist-leniniste, negînd rolul conducător al partidului, ridicîndu-se împotriva statului dictatorial proletar, negînd lupta de clasă și propovăduind abdicarea de la principiile internaționalismului proletar. Este vorba deci de cele mai vitale probleme ale mișcării muncitorești, de ne-gărea tezelor fundamentale ale marxism-leninismului.

Riposta dată de către comunisti și oamenii cînstîți din lumea întreagă uneltirilor de orice fel ale imperialismului arată că milioane de oameni din toate continentele, luminați de făclia marelui Octombrie, nu pot fi înșelați. Încetozorii în victoria finală a forțelor progresive, libertății și dreptății, își exprimă cu toții entuziasmul și bucuria celor mai mari sărbătorii a vieții, prilejuită de aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Frecvență bună la învățămîntul de partid

Anul școlar în învățămîntul politic al cadrelor didactice din Gura Humorului a început printr-o trecere în revistă a succesorilor și lipsurilor ce au existat în activitatea cercurilor în anul școlar trecut.

Sîrul lecțiilor de anul acesta a fost deschis de tovarășul Ilie Flores, prim secretar al comitetului raional de partid, prin expunerea: „Unitatea și puritatea rîndurilor partidului, principală condiție a țării sale”.

Și pedagogii din școlile raionului Tirgoviste au primit cu satisfacție măsurile luate de comitetul raional P.M.R. pentru a crea condiții tuturor cadrelor didactice să studieze sistematic și temeinic învățătura marxist-leninistă. Ca urmare, în ziua deschiderii cursurilor membrii și nemembrii de partid au fost prezenți cu toții în centrele respective pentru a audia primele expuneri pe teme politice.

Peste 400 cadre didactice din raionul Buzuu s-au înscris să urmeze anul acesta învățămîntul politic. Deschiderea cursurilor a avut loc nu de mult în prezența unui număr impresionant de pedagogi, cum ne scrie corespondentul nostru Gh. Varvara. Prima lecție, ținută de tovarășul Stelian Popescu, a fost urmărită cu un deosebit interes.

În raionul Cîmpina, la deschiderea învățămîntului de partid, din cele 361 cadre didactice cite funcționează în școli au fost prezente 340, restul absent din motive întemeiate. Printre uneltile care au avut o participare de 100% la prima lecție se numără școala medie din Buzeni, școlile elementare de 7 ani din Sînzia, Telea, Izvor, școala elementară de 4 ani Mîslea-Scorjei etc.

In ora educativă

O dimineată de noiembrie cu cer transparent, asemeni unui nor înțepat de primăvară. Sînt într-o clasă obișnuită a unei școli profesionale din București. Dar ora la care iau parte nu este o oră obișnuită. E a doua de 7 Noiembrie. Ajunul sărbătorii celui mai luminos eveniment din istoria zbuciumată a societății omenești. Și e firesc ca toate discuțiile pe care le poartă tinerii școlii profesionale „Grigore Preoteasa” care iau parte la această oră educativă, să se gîndirile lor să se îndrepte spre acest noiembrie deschizător de drumuri. Întîmplările din pragul de iarnă al anului 1917, înscrise cu litere de foc în istorie, împlîniri din zilele care au zguduit și au năruit o parte a lumii vechi, nu sînt cunoscute unecuiului Florea Enache decât din cărți și din filme. Și, totuși, cînd căldura romantismului tineresc, trăirea intensă a luptei eroilor drazi îl ajută să găsească imagini vii, apropiate. Cuvintele lui înfăcările evocă marelui asalt al patului de iarnă, forțata pe culorile palatului Smolnii, acolo unde Lenin, conducătorul revoluției, primea rapoarte din întreaga țară și conducea pas cu pas lupta.

Florea Enache le vorbește apoi tovarășilor săi despre primii ani de existență ai țerei republicii sovietice.

„Prețuind-ne împrejur dușmanii... generali albi... Kornilov, Denikin, Kolceak, Vranghel... întreprinderii străine — englezi, francezi, japonezi, polonezi, germani, cehi... Foamee, sabotați, arme puține... Totuși, armata de muncitori și țărani izbutea să dea lovitură nimicitoare dușmanilor. De zece ori atacau pe zi, la baionetă; cavaleriștii roșii secerau în dușmanii ca în holde. Tremurau îngrozii ofiterii și lunkerii. Dădeau înapoi.”

„Povesteste Cornel Cojocaru despre Korceaghin. Și fiecare adaugă cite o faptă nouă, cite o impresie de neuitat.

— Cit de curajoș s-a purtat atunci cînd l-a eliberat pe marinarul Juhrai! Ca un leu s-a repezit asupra sentinele. Și doar era deosebit cu noi.

— Trudea ziua întreagă în sala cazanelor și totuși seara mai găsea puteri să învețe, să descrețească frunțile celor dragi...

— Cum a știut să îndure suferința și s-o înfrîngă!

— Așa au fost comunistii, comunistii — intervine înșuflețit Marius Radu. Curajoși, știind să-și învingă suferința. Așa au fost și Alexandru Matrosov, Alexei Meresiev, Zoița, Oleg, Tulemin și tovarășii lor din „Tînăra gardă”.

— Am văzut zilele astea filmul „Inimă de oțel” — se avîntă din nou în discuție Florea Enache. N-am să-l uit niciodată pe Kamo, comunistul, eroul filmului. Cum a știut să rabde fără un gemăt cele mai groaznice torturi. I-au trecut un ac prin umăr și nici măcar n-a clipit. De-abia i s-au mări pupilele ochilor atunci cînd călăii i-au ars spatele cu o verigă însoțită. Și ce inimă caldă a avea omul acesta de oțel! Și mie mi-a venit să plîng atunci cînd am văzut că lui, eroul necîntat în fața torturilor, i-au dat lacrimi atunci cînd lăna i-a pus pe umeri, grîuliu, singura lui haină.

— Cit de mult l-au iubit pe Lenin luptătorii Marii Revoluții — spune unecul Grigore Nastasia. E de înțeles — căci Lenin a fost într-adevăr eroul erorilor revoluției...

AL. CIUCA

MARIN DUMITRESCU

ȘCOALA SOVIETICĂ - școala cea mai înaintată din lume

CADRE CULTE PRODUCȚIEI

Moartea tovarășului N. S. Hrușciov „Cu privire la înălțarea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățământului public în U.R.S.S.” a dat răspunsul la o problemă de cea mai mare actualitate — și anume, la problema mijloacelor de pregătire a tineretului pentru participarea activă la munca întregului popor.

Școala noastră — școala medie din Volokolamsk, regiunea Moscova — îi obișnuiește în mod sistematic pe elevi cu munca obștească folositoare. În sovhozul „Holmogorka” și la secția acestuia „Zorii roșii” noi am organizat o tabără de comsomoliști în cadrul căreia elevii și-au desfășurat practica în producție în timpul verii. Tabăra a dat colhozului un ajutor însemnat. Elevii au sădit cartofi, porumb, varză, au plivit legumele și au efectuat diferite alte lucrări. Toate acestea s-au desfășurat sub conducerea unor specialiști experimentați.

Lucrând în tabără, elevii au cunoscut forța și însemnătatea întrecerii ca metodă socialistă de organizare a muncii. Rezultatele în-

tregerii se totalizau zilnic. La careul de seară a cabinei, în fața frontului, se anunțau rezultatele zilei de muncă. Elevii care au dobândit cele mai importante succese au primit premii.

Viața în tabără, organizată pe principiile autodiservirii și huzarșciului, a contribuit la sudarea colectivului. Ea a creat totodată largi posibilități de manifestare a aptitudinilor creatoare ale elevilor și spiritului lor de organizare, în timp ce respectarea unui regim strict a contribuit la înălțarea sănătății lor.

Tradițiile vieții de tabără sînt păstrate de elevii și în școală. Ei dovedesc acum mai multă inițiativă în organizarea activității școlare, în desăvârșirea muncii obișnuite în anul acesta, tinerii oameni ai muncii din școala noastră au împărțit cu ogocarele colhozului „Bolshevik” și ale sovhozului „Holmogorka” 200 de tone de îngrășăminte organice, au cules porumb de pe o suprafață de 6 hectare, au curățat de dăunători 200 de hectare de pădure. Pe lângă aceasta, ei au adunat o mare cantitate de fier vechi și de maculatură.

Am organizat în școala noastră și cercuri tehnice. Aceasta ne-a dat în anul trecut posibilitatea să pregătim, prin activitatea în cadrul clasei, 18 operatori de cinematograf. Mulți elevi au terminat cursurile înțelese la cercurile de automobilism create în școală acum 3 ani și lucrează în prezent ca șoferi.

Totuși, asemenea măsuri nu pot rezolva pe deplin problema pregătirii profesionale și politice a elevilor. Călea principală pentru reorganizarea școlii medii este, socotim noi, aceea expusă în Memorialul tovarășului N. S. Hrușciov aprobat de Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

Sîntem de părere că în stabilirea direcției de reorganizare a fiecărei școli în parte trebuie să se facă în considerare profilul economic al raionului, cerințele de cadre pregătite în profesii de masă, cerințele de specialiști pentru industrie și agricultură, baza materială existentă, precum și o serie de alți factori. Volokolamsk este, după cum se știe, un raion agricol. Totuși, aici joacă un rol important și industria locală precum și cea regională.

Ținând seama de faptul că în viitorii 5-7 ani vor crește cerințele de muncitori pregătiți în profesii de masă — strungari, lăcătuși, șoferi etc. — școlii că reorganizarea școlii noastre trebuie să meargă pe linia introducerii învățământului profesional în clasele mari începând, să spunem, cu clasa a IX-a. Pentru a se realiza parcurgerea programelor de cultură generală și profesională, durata învățământului trebuie prelungită cu un an.

Viața ne arată însă că nu ne putem limita numai la specialități tehnice. Pentru fete și pentru o serie de tineri trebuie avute în vedere, pe lângă profesiunile tehnice, specialitățile cum sînt celea de contabil, de bibliotecar etc.

Reorganizarea școlii medii va da posibilitatea să se rezolve în cadrul fiecărui raion problema completării întreprinderii industriale și agricole cu cadre culte, bina pregătite pentru activitatea practică, cu muncitori sătîpni pe profesiunea lor.

cunoscut niciodată în trecut: tractoare, combine, automobile, strungari, freze, borșani, mașini de gelu, mese de tipărire, numeroase instrumente pentru prelucrarea metalului și lemnului, stațiuni electrice etc.

În timpul vacanțelor de vară toți elevii claselor a VII-a, a VIII-a și a IX-a desfășoară practica de două săptămîni în întreprinderi. Pe șantierele de construcții, în sovhozuri și colhozuri.

Toate școlile își îndreaptă activitatea înspre cultivarea la copii a celor mai înalte calități morale: dragostea fierbinte pentru patria lor, sentimentul de prietenie între popoare, strădania de a participa activ la construirea comunismului.

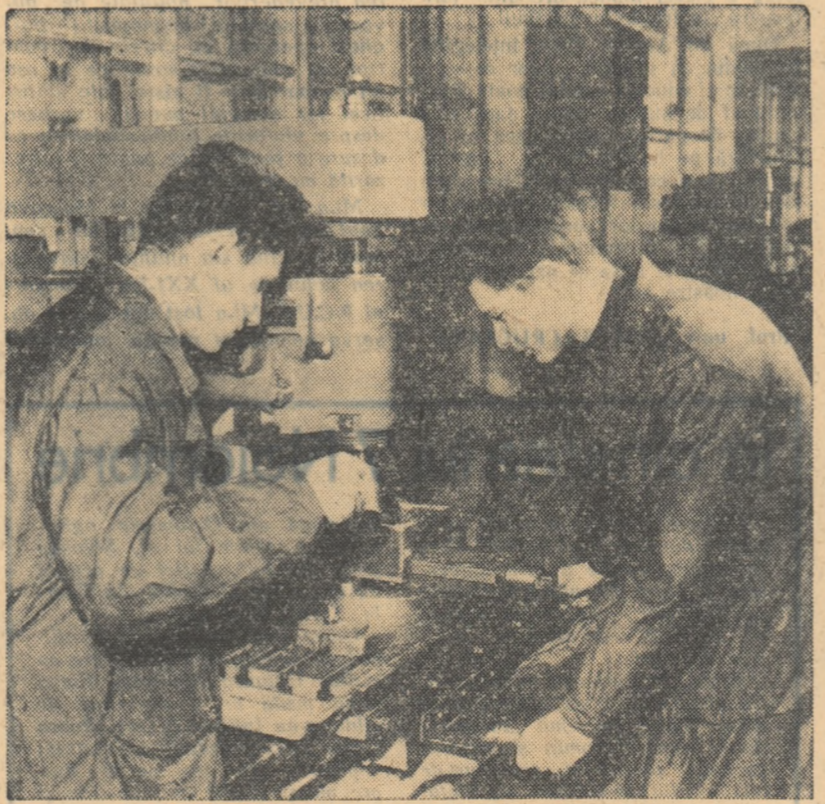
Întregul sistem al educației sovietice este păstrat de spiritul internaționalismului, al respectului reciproc între popoarele mari și mici.

Poporul sovietic face tot ceea ce este necesar ca fiecare tînar, atunci cînd iese din școală, să fie un cetățean cu un înalt nivel cultural, un cetățean al epocii sale. Folosindu-se de dreptul la învățătură înscris în constituție, fiecare om are și obligații față de stat, obligații pe care trebuie să și le îndeplinească cu cinste. Școala sovietică sădește ferm această idee în conștiința fiecărui elev.

A rămas departe, în trecut, ignoranța poporului kazah. Sînd în Kazahstan, oaspeții de peste hotare se minunează de faptul că foștii nomazi au putut să construiască într-un timp atât de scurt o republică socialistă sovietică industrială, caracterizată printr-o înaltă cultură. Noi le răspundem la aceasta că în popor există nesecate izvoare de energie și de inițiativă și că, atunci cînd poporul însuși devine săritor al istoriei sale, cînd el însuși își creează cultura sa națională în formă și socialistă în conținut, posibilitățile care i se deschid în față sînt într-adevăr nelimitate.

A. ȘARIPOV
ministru învățămîntului
al R.S.S. Kazah

B. GRUINOV
directorul școlii medii din Volokolamsk

Elevii sovietici sînt pregătiți pentru muncă, pentru viață în fotografie — elevii ai școlii medii nr. 181 din Moscova lucrînd în atelierul de lăcătușerie

Pe meleagurile Viborgului

Acum cîteva luni, uzina proiectată de turbine electrice din Leningrad a început să funcționeze la 100 ani de existență. Aceasta usină a obținut succese deosebite în producția de utilaj electric de mare putere pentru uzul centrale electrice ale Uniunii Sovietice, precum și pentru unele centrale electrice care se construiesc în țările de democrație populară.

O dată cu dezvoltarea uzinei, a crescut și s-a dezvoltat și școala profesională din cadrul ei — școala tehnică nr. 12.

Inițiată în anul 1879, școala uzinei metalurgice din Leningrad, care purta la început denumirea de școală profesională metalurgică, avea o durată de doi ani. Din anul 1880 pînă în anul 1912, adică într-o perioadă de 32 de ani, școala nu a avut clădire proprie. Abia în anul 1912 a fost construită prima clădire a școlii, pe fostul bulevard Bezborodkinski (astăzi bulevardul Kondratievski).

Din anul 1880 pînă în anul 1912, școala a dat 31 de promoții. Cursurile au fost terminate în total de un număr de 116 absolvenți — 461 lăcătuși și 153 tipografi. Din pricina dezinteresului total manifestat de regimul țarist față de învățămîntul profesional, în anul 1916 școala a fost nevoită să-și înceteze activitatea.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie școala a fost reînființată ca școală tehnică, desfășurîndu-și activitatea în acest fel pînă în anul 1922, cînd s-a organizat aici, sub tutela Uzinei metalurgice din Leningrad, o școală profesională de tip F.Z.U. Atelierele școlii au fost înzestrate cu

utilaj nou, iar pentru învățămîntul teoretic au fost create cabinete școlare și clase spațioase. Școala a pregătit un mare număr de strungari, frezori, lăcătuși, fierari, modelieri, formari, electromontori, desenatori tehnici și alți specialiști. Timp de 18 ani ea a dat peste 6000 de muncitori calificați.

În urma apariției decretului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din octombrie 1940 privind organizarea sistemului rezervelor de muncă ale statului, în activitatea școlii a început o perioadă nouă, o perioadă de dezvoltare rapidă. Toate clasele și cabinetele școlare au fost reutilizate, s-au construit și dotat noi ateliere. Școala dispune în prezent de strunguri și freze de tipurile cele mai moderne. Toate locurile de muncă sînt înzestrate cu iluminat individual. Utilajul electric a fost complet reînnoit; s-a reamenajat pe baze noi sectorul mașinilor de frezat.

Școala pregătește pentru Uzina metalurgică din Leningrad mii de muncitori calificați. În prezent, mulți dintre foștii ucenici și elevi ai școlii sînt fruntași și conducători ai producției. Printre ei se numără A. A. Arakolev, în prezent directorul Uzinei metalurgice din Leningrad, P. S. Cernișov, inginer șef al acestei uzine, V. N. Golubikov, inginer, reușii strungari V. P. Egorov și I. G. Horonov, inoctorul V. O. Bezanov, B. D. Kulakov, cel mai bun mașinist din oraș, șefii de atelier V. I. Korvin și N. A. Lemehov, H. A. Dianovski, șeful secției de asamblare a turbinelor cu abur, M. P. Pungger, tehnolog șef, P. G. Petuhov, directorul școlii profesionale nr. 32 din Leningrad și alții.

De cîteva ani, instruirea practică în cadrul școlii se bazează pe executarea de către elevi a unor

procese complexe ca strungurile T4, T4A, 1 T61 și 1 T61M, destinate întreprinderilor industriale. În prezent, în lumina sarcinilor cu privire la dezvoltarea născuturii a tehnicii, Consiliul economic al raionului Leningrad a cerut întreprinderii tutelară să considere școala tehnică drept un atelier de producție propriu și să-și asigure un sprijin cât mai larg.

Istoria școlii este strîns legată de istoria uzinei care o tutează și de istoria cartierului Viborg — leagăn al revoluției. Cultivînd cu dragoste tradițiile revoluționare ale Viborgului și pînda eroismului vechilor muncitori din Petrograd, colectivul pedagogic al școlii se străduiește necontenit să dezvolte în rândul elevilor sentimentul de mîndrie pentru trecutul glorios și prezentul măreț al poporului sovietic, să le înșule dragostea pentru muncă, pentru meseria aleasă.

Viața fiercică a tineretului sovietic este posibilă datorită grijii părințești a Partidului Comunist și a Guvernului sovietic. Puterea sovietică a asigurat tinerii generații asemenea posibilități de învățare, de muncă în domeniul de activitate pe care și la ales, de trai luminos și îmbelșugat cum nu a cunoscut și nu poate cunoaște tineretul din țările capitaliste.

Elevii școlilor profesionale și tehnice din U.R.S.S. privesc cu încredere spre viitor. La terminarea studiilor, săpîni pe meserile pentru care s-au pregătit, ei se contopesc cu oastea de multe milioane a clasei muncitoare, devenind constructori activi ai comunismului.

I. KORZINKIN
directorul școlii tehnice nr. 12
din Leningrad

ÎN TIMP ÎN ÎNDRIN D CONGRESUL AL XXI-lea AL P.C.U.S.

La Kirovo-Cepek, centrul raionului Prosnik d'n regiunea Kirov, a avut loc nu de mult o „zi a învățatorului” închinată împlinirii celei de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. La această adunare a pedagogilor din raion au participat și președinții de colhozuri, secretarii ai organizațiilor de bază, președinții ai sovietelor sătești.

Luai în seamă nou!

Acuar la tribuna primul se acretat al comitetului raional Prosnik al P.C.U.S., tov. Piotr Feodorovici Brisov, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. El a vorbit despre marea avînt cu care se pregătește Întregul raion să întîmpine cel de al XXI-lea Congres al partidului.

Este un fapt îmbucurător că la munca plină de abnegație pentru dezvoltarea economiei naționale participă activ și colectivele școlilor. Acum nu mai găsești nici o școală în care profesorii să nu lege predarea de practica colhoznică. Puteam spune pe bună dreptate că elevii au început să privească într-un chip nou munca. Și lăți rezultatul: 80 la sută din absolvenții claselor a X-a din anul acesta au mers să lucreze în întreprinderi și în colhozuri. Ne bucurăm că economia raionului a primit tînere cadre culte.

Desigur, mai sînt multe de făcut pentru reorganizarea raionului și pentru a rezolva complexe probleme pe care le-au pus în fața învățămîntului public partidul și guvernul. Trebuie să stimulăm pe toate căile inițiativa, trebuie să învățăm unii de la alții, trebuie să luăm în seamă tot ce e nou, înaintat.

Tinerii cetățeni ai colhozului

Așa i-a numit pe elevii președințele artelului agricol „Maiak”, tovarășul G. K. Pașev.

Fără tineretul nostru, fără elevii — a spus el — n-am fi putut să obținem indici atât de ridicați cum am obținut. Și dorim să vă încredințăm de faptul că pedagogii de la școală îi vor pregăti în viitor și mai bine pe elevii pentru munca agricolă, le vor cultiva sentimente patriotice față de colhozul natal.

Nici colhozul nu va rămîne în urma școlii — a spus în continuare tov. Pașev. Numai ajuta și în viitor școala. Conducerea noastră a alocat 10.000 de ruble pentru construirea atelierelor școlare. Vom amenaja un stadion pentru elevi. Plănuim să organizăm prin mijloacele colhozului o școală-internat.

Iar pentru ceea ce au făcut pînă acum și pentru ceea ce vor face de acum înainte în ajutorul colhozului colectivele pedagogice împreună cu credincioșii noștri ajutoți, elevii, colhoznicii vă spun din toată inima: mulțumim!

„La tribuna se urcă o femeie nu prea înaltă, căruntă. Este tovarășa A. I. Sazonova, fostă profesora a școlii din Połomsk, acum pensionară.

Am predat în acest raion începînd din anul 1908 — spune ea. Și pe măsură ce vorbește mihi departe, ascultătorii văd tot mai limpede „ziua de ieri” a pedagogilor de la școală. Cînd am venit la școala din Połomsk erau doar 55 de elevi... Bănci lungi, de cite 3-4 elevi fiecare, tabla și cîteva tablouri cu conținut religios — asta a fost tot ce am găsit aici... În toată regiunea se numărau mai puțin de 30 de profesori și toți aveau numai instrucțiuni medii. Acum, numai la școala medie din Połomsk sînt peste 30 de pedagogi, dintre care 11 au instrucțiuni superioare.

S-ar părea că această „zi de ieri” despre care a vorbit Ana Ivanovna Sazonova nu e prea îndepărtată — au trecut de atunci doar 40 de ani. Dar iată că la tribuna urcă tînăra directoroa a școlii de 7 ani din Malokolapska, tov. A. S. Poleakova, care vorbește despre „ziua de astăzi” a pedagogilor de la școală.

Distanța nu împiedică învățătura

Nu are nici o importanță faptul că nu trăim la oraș — atrîmă ea. Astăzi, distanța nu împiedică învățătura. Eu, bunaora, am și o profesie, și familie. Dar asta nu m-a împiedicat să termin secția fără frecvență a Facultății de fizico-matematică. În propriul meu exemplu, ea și în exemplul multora dintre profesorii noștri, am văzut limpede că de juste sînt cuvintele lui Nikita Sergheevici Hrușciov despre necesitatea de a dezvoltat cel mai mult sistemul învățămîntului fără frecvență, căci acesta deschide și mai larg locurilor din statele numite odinioară „locuri înfundate” drumul către cultură, către lărgirea cunoștințelor lor.

Muncind pentru binele patriei

Despre marea dorință de a munci cel mai bine, de a împlîni cu gres al partidului au vorbit toți cei care au luat cuvîntul la tribuna „Zilei învățatorului”.

N-au trecut mai mult de 2 ani de cînd, la cel de al XX-lea Congres al partidului, s-a vorbit despre un nou tip de instituție instructiv-educativă — școala-internat. Acolo unde se înalță astăzi școala-internat în care lucrăm noi — a spus directorul acestei școli, tov. N. M. Eremin — cu trei ani înainte era o pădure. Și iată că, într-un răstimp scurt, în acest colțșor pitoresc s-a înălțat un întreg oraș pedagogic. Terenul pe care se ridică construcțiile școlare, casele de locuit și celelalte clădiri ale școlii-internat întrec suprafața de 8000 de m.p.

Noi înțelegem uriașa răspundere

care ne revine. Organizăm întreaga muncă de instruire și educare a copiilor în strînsă legătură cu munca productivă. Și dacă pînă acum munca elevilor se reducea la autodiservire și la lecțiile din atelierele școlare, acum s-au făcut primii pași pentru a folosi bogatul utilaj al atelierelor noastre pentru producerea bunurilor materiale. Chiar dacă pentru început acestea vor consta doar în cîteva lucruri puțin complexe, totuși, aceasta va fi prima producție de mîrfuri care va purta marca școlii noastre.

Colectivele școlare din raionul Prosnik și-au luat angajamente concrete în împlinirea ceau de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Chiar în ajunul „Zilei învățatorului”, profesorii medii din centrul raionului au adoptat un răspuns colectiv la apelul pedagogilor din Ermîșinsk. Vorbind despre aceasta, secretarul organizației de partid de la școala din Prosnik, profesorul de matematică G. I. Rezontov, a declarat:

După cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S., școala din Prosnik, la fel cu celelalte școli din raion, s-a străduit permanent să apropie învățămîntul de viață, să-i pregătească mai bine pe elevii pentru munca obștească folositoare. Numai în acest an profesorii și elevii noștri au efectuat în colhozurile raionului aproape 17.000 de zile-muncă.

Răspunzînd la chemarea pedagogilor din Ermîșinsk, ne luăm angajamentul:

- să creăm pe lîngă colhozul Volodarski un lot școlar experimental cu o suprafață de 30 de hectare, repartizînd 16 hectare pentru cultura cerealelor, 8 hectare pentru cultura porumbului și 6 hectare pentru cultura cartofilor;
- să pregătim și să transportăm pe ogoare 600 tone de gunoi de grajd, 25 tone de turbă, 3 tone de cenușă;
- să construim pe lotul școlii o seară;
- să pregătim din rîndul elevilor claselor a X-a 30 de tractoriști;
- să continuăm munca pentru crearea spațiilor verzi în centrul raionului, să răsădim 600 de arbori decorativi, să amenajăm o pepinieră cu 1000 arbuști de coacăze, 500 de salcîmi și 500 de meri;
- să continuăm și să dezvoltăm luarea sub patronaj de către elevi a fermelor de păsări, de viței și de puerce, să creștem pentru colhoz 100 de iepuri de casă și 1000 de puți.

Angajamentele luate de colectivul școlii din Prosnik la tribuna „Zilei învățatorului” constituie numai o foarte mică parte din ceea ce fac toate școlile și toți profesorii, toți oamenii muncii din raion în cîntecul Congresului partidului. În fața lor se deschid perspective încă și mai largi. Învățătorimea, școala, participă și vor participa activ la lupta pentru realizarea grandioaselor planuri de dezvoltare a economiei și culturii U.R.S.S.

(După „Ucitelskaja Gazeta”)

Învățămîntul public IN KAZAHSTAN

Uriașele succese dobîndite în toate ramurile construcției comuniste din R.S.S. Kazahă au devenit posibile ca rezultat al victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ca rezultat al construirii socialismului sub conducerea glorioasă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În octombrie 1917 au fost create condiții care au dat posibilitatea poporului kazah, care a dus secole de-a rîndul o viață nomadă în stepă, să înlăture ignoranța de veacuri, să treacă de la capitalism la socialism. Revoluția culturală a fost realizată în Kazahstan într-un timp foarte scurt sub conducerea partidului comunist și cu ajutorul frățelui nostru rus. Și dacă luăm în considerare faptul că înainte de octombrie 1917 în Kazahstan știutorii de carte nu reprezentau mai mult decît 1-2 la sută din întreaga populație, atunci înțelegem pe deplin că munca desfășurată de partid și de popor pentru lichidarea trecutului greu poate fi numită cu adevărat titanică.

Politica colonială a țarismului era îndreptată cu premeditare spre înfrînarea dezvoltării culturale a kazahilor. Se creau în mod artificial piedici în primirea copiilor oamenilor muncii în puținele școli ruso-kazahice existente. Durata învățămîntului în cele mai mari școli nu trecea de 2-3 ani. Absolvenții lor aveau un nivel cu totul limitat de cunoștințe. Pornind la reorganizarea revoluționară a învățămîntului, tînăra putere sovietică a întîmpinat multe greutăți nu numai în ceea ce privește problemele materiale, dar și în ceea ce privește problemele ideologice-politice. Era necesar ca într-un răstimp scurt sistemul învățămîntului public să fie întemeiat pe principii cu totul noi. Sub conducerea organizațiilor de partid, sovietice locale și-au îndreptat eforturile spre înălțarea acestor greutăți.

O influență deosebit de mare asupra învățămîntului public a avut Programul partidului, adoptat la cel de-al VIII-lea Congres al partidului, în anul 1919. Acesta a fost fundamentul puternic al construirii școlii noi, începînd cu școala elementară și sfîrșind cu învățămîntul superior.

Pentru dezvoltarea învățămîntului public în R.S.S. Kazahă a avut o însemnătate deosebită promovarea deplină a principiilor privind predarea în limba maternă a elevilor, învățătura în comun a fetelor și băieților și legătura învățămîntului cu munca obștească-productivă.

Ca rezultat al uriașei activități creatoare desfășurate de lucrătorii pe tărîmul învățămîntului, s-au elaborat noi programe, planuri de învățămînt, manuale, materiale didactice, metode, care au fost îmbunătățite an cu an. S-a perfecționat treptat însuși sistemul învățămîntului, în fața căreia congresele și conferințele Partidului Comunist au pus mereu noi și noi sarcini. S-a dezvoltat larg acțiunea de educare a profesorilor pentru școlile de toate gradele prin institute pedagogice, s-a întărit într-o măsură însemnată baza materială a școlilor.

O scurtă trecere în revistă a datelor ne îngăduie să apreciem în mod just situația actuală a învățămîntului public în R.S.S. Kazahă.

Ca urmare a dezvoltării puterii statului, învățămîntului public i s-a alocat în fiecare an mijloace tot mai mari. În stabilirea bugetului, guvernul pornește de la necesitatea satisfacerii tot mai largi a cerințelor culturale ale poporului. În acest an, bunaora, s-au alocat pentru nevoile învățămîntului public 1.500.000.000 de ruble, dintre care 176.200.000 de ruble pentru construcții capitale de școli. În comparație cu anul 1954, cheltuielile pentru construcții capitale au crescut de 1,5 ori. În afară de aceasta, colhozurile republicii con-

struiesc la școlile prin mijloacele lor. Numai în anul 1957 ele au construit școli care pot cuprinde aproape 50.000 de elevi.

Cheltuielile pentru învățămîntul public pe cap de locuitor au atins în anul 1954 suma de 182 de ruble, în timp ce în anul 1911 se cheltuiau în total pe cap de locuitor numai 13,4 copeici pe an. Aceste date comparativ subliniază cât de departe a pășit R.S.S. Kazahă în domeniul învățămîntului în anii puterii sovietice și ce uriașă atenție acordă poporul, partidul și guvernul sovietic instruirii celor ce muncesc și pregătirii tinerii generații pentru muncă, pentru activitatea lor viitoare în societatea comunistă.

Ne mîndrim cu faptul că 75% din venitul poporului sovietic merge pentru satisfacerea cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii. În statele burgheze, partea leului din venitul național cade în buzunarele fără fund ale monopolizatorilor. La noi așa ceva nu se întîmplă. Iată de ce avem deplina posibilitate de a mări alocările pentru învățămînt pe măsura creșterii bogăției obștești a statului nostru.

În anul școlar 1957-1958 au funcționat în republică 8741 de școli, dintre care 4981 elementare, 2548 de 7 ani și 1212 medii. În aceste școli au fost cuprinși 1.213.000 de elevi, dintre care 578.500 fete. În comparație cu anul 1911, numărul elevilor a crescut de 13 ori, iar numărul elevilor kazahă de 60 de ori.

În R.S.S. Kazahă trăiesc, în afară de kazahii, și alte naționalități. Aceasta a creat necesitatea de a se organiza școli sau clase speciale în care lecțiile să fie predate în limba maternă a elevilor — rusă, uigură, uzbekă, tadjikă. În acest fel se rezolvă în republică problema națională în domeniul învățămîntului public.

Înainte de Revoluția din Octombrie în Kazahstan nu existau instituții preșcolare. În anii puterii sovietice s-au creat în republică grădinițe de copii în orașe, în așezările muncitorești și în colhozuri. În anul acesta funcționează 1212 grădinițe, în care sînt educați 64.000 de copii.

Guvernul republicii acordă o mare atenție instituțiilor preșcolare. În fiecare an sînt date în folosință acestora noi și noi clădiri. De exemplu, numai în anul 1957 au fost date în funcțiune circa 40 de grădinițe de copii cu 2475 de locuri și s-au cheltuit pentru construirea instituțiilor preșcolare aproape 20.000.000 de ruble.

O mare atenție se acordă muncii în afara clasei, în cercuri. Pentru dezvoltarea deplină a aptitudinilor și talentelor copiilor au fost create în republică 300 de instituții extrașcolare (case de pionieri, stațiuni tehnice, stațiuni ale tinerilor naturalști, școli sportive). O mare dezvoltare au luat călătoriile turistice, excursiile de masă pentru studierea înimului natal, spartachiadele și olimpiadele. Un factor deosebit de important în instruirea și educarea elevilor îl constituie organizațiile de pionieri și de Comsomol din școli. Organizațiile comuniste de tineret au pus în fața copiilor și tinerilor sarcina de a ajuta școala și pe pedagogii în lupta pentru succese la învățătură, pentru cunoștințe adînci și teinecine, pentru disciplină conștientă, de a-i educa pe elevii în spiritul dragostei față de muncă, al respectului și al dragostei pentru munca fizică, de a-i obișnui să se autodeservască, să îndeplinească în orice activitate care stă în puterile lor.

Îndeplinind sarcinile învățămîntului politehnic, cadrele didactice din republică au organizat ateliere școlare, au creat cabinete de fizică, de chimie, de biologie și de studiere a mașinilor, au construit numeroase sere, au amenajat loturi școlare experimentale. Școlile au fost înzestrate cu materiale didactice pe care învățămîntul de cultură generală nu le-a